

Το 1964, ο Βασίλης Μάρος γυρίζει ένα μαυρόασπρο ντοκυμαντέρ πάνω σε σενάριο του Βρετανού David Holden. Συγγραφέας, ραδιοφωνικός παραγωγός και επικεφαλής των ανταποκριτών του εξωτερικού της εφημερίδας The Sunday Times, ειδικευμένος στα θέματα της Μέσης Ανατολής, ο Holden, ανέλαβε και την αφήγηση στη μητρική του γλώσσα.

Ελληνική επαρχία, άνοιξη του 1964.

Το ντοκυμαντέρ έχει τον πετυχημένο και διττό τίτλο «Η Ελλάδα χωρίς κολώνες» και μετά από 48 περίπου λεπτά, με πολύ ενδιαφέροντα πλάνα, όπου μας παρουσιάζουν μια Ελλάδα απύσχα σήμερα, οι τελευταίες εικόνες έρχονται μαζί με κάπως θλιμμένες πενιές από ένα μπουζούκι και το εξής σχόλιο:

«Αν κανείς δεν ανοίξει νέα παράθυρα στο μέλλον, η Ελλάδα ίσως καταλήξει να είναι ένα μουσείο για τουρίστες στις παρυφές της Ευρώπης. Ένα υπανάπτυκτο κράτος με υπερανπτυγμένη Ιστορία. Ένα μέρος όπου οι ξένοι θα έρχονται για διακοπές και που οι Έλληνες θα αναγκάζονται να εγκαταλείψουν για να επιζήσουν»

και πέφτουν οι τίτλοι τέλους: Greece without Columns

